

last juhatus, — see teadis ühe niisuguse koha, kus noori mehi koolmeistriks õpetati. Ta läks kohe senna kuulama ja ennäe — sai vastuvõetud.

Nüüd oleks ta õppimisest ka palju rääkida, aga see venitaks palju ilma asjata pikaks; seepärast olgu aga paari sõnaga niipalju nimetud: Meie Tüdimatta oli õppimises tõeste tüdimatta, et see ta'le küll raske oli, sest et ta'l küllidest suur puudus oli. Vinna minnes oli ta'l aga kahelja pulka kallitsas ja nendega pidi ta, ilma et luistaks, kolm aastat läbi aegama. Mõisilik mõistab isegi, et ta prii kõhu täie sai ja selle ette pidi ta pärast koolitundisid mehe moodi tööd tegema. —

Kui ta oma õppimisega nüüd nii laugele sai, et koolmeistriks tõlbas siis juhatus Jumal ta'le H. maakonda ühe koha. Koht oli uus, ilus ja hea, nõnda et koolmeister mitte õhates oma tööd ei teinud. — Ka armastasid sealt walla rahvas kooli ja koolmeistrit; seepärast tegi ta ka mehe moodi tööd ja ei väsinud üsagi ära, mispärast aneie ka teda Tüdimattaks nimetame, et ta'l küll teine nimi oli. —

Ma koolipidamisest ma palju rääkida ei tea; sest et ma ise seda näind ei ole. Siiski ühesord juhtusin seal olema, kui ta parajaste lastele maailma maadest rääkis, ma ütlen see jooksis ta läks nagu wesi. Esiteks rääkis ta meie isamaast, siis

kogu Euroopast, siis näitas näpuga lõuna poole ja ütles: „Seal laugel Wahemere taga on üks see maa, mida inimesed „Aahwita“ nimetawad; seal on hea Hottentottidega Rahwerimaale lõwi jahile minna; seal on tükkati pikem rohi, kui meie maa rufis; seal saawad moora poisid Jaanalin dodega võidu jooksta; seal on suur Sahaara liiva kõrb, kus mõni tuhat lord enam liiva on, kui Tallinnas liiva-laia nultsast ja seal ümber laudu; seal kõrbes keeritab tuulispast natuke paremine, kui Tondi-loo peal; seal suures kõrbes rändab waene Demaeliti kaupmees oma wiimse, koorma landja lameliga ja otsib asjata allikat, ning kui janu teda ikka enam piinama hakkab, siis tapab ta sellegi looma weel ära, et ta kõhust jooma wett saaks, aga mis see teda kõik aitab, sest nüüd ei jaks ta jala lõndida ja päife kõrwetab pea pealt ning kuum liiw jalge alt, nõnda et ta rambib, — õhlab ja hüüb: Allah awita! — ja sureb ning tuule hoog toob ta'le Piramidi sarnatse liiva woosi hana künkaks peale; — seal, seal kõrbe taga õppetab anns missionäär Hahn ja teised moora mehele: „Kõsa meie les ja oled taewas“, ja koolides istuwad niisamuti unesündimise pesemise läbi puhtaks saanud lapsed, nagu teiegi.“ — Siis pööris ta filmad põhja poole koolitua seina, kus ka maa-kaart rippus ja ütles: „Seal laugel